

Рішення
разової спеціалізованої вченої ради
про присудження ступеня доктора філософії

Здобувачка ступеня доктора філософії **Юлія Дяченко**, 1983 року народження, громадянка України, освіта вища.

У 2005 році здобула освітній ступінь магістра з відзнакою за спеціальністю «Облік і аудит» в Національному університеті харчових технологій на факультеті економіки і менеджменту.

Разова спеціалізована вчена рада, утворена наказом Київського національного університету будівництва і архітектури від «30» червня 2026 року №129/52-14/90/26 у складі:

Голови разової спеціалізованої вченої ради – **Олени ВЕРЕНИЧ**, доктора технічних наук, професора, завідувача кафедрою управління проєктами Київського національного університету будівництва і архітектури.

Рецензента – **Олександра Войтенка**, кандидата технічних наук, доцента, доцента кафедри управління проєктами Київського національного університету будівництва і архітектури.

Рецензента – **Аліни ЗАПРИВОДИ**, доктора філософії, доцента, доцента кафедри управління проєктами Київського національного університету будівництва і архітектури.

Офіційного опонента – **Марії СУХОНОС**, доктор технічних наук, професор, проректор з наукової роботи Харківського національного університету міського господарства імені О.М. Бекетова, член-кореспондент НАН України, Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки;

Офіційного опонента – **Алли ГРЕЧАН**, доктор економічних наук, професор, професор кафедри економіки Національного транспортного університету;

На засіданні «04» вересня 2026 року прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 07 «Управління та адміністрування» **Юлії Дяченко** на підставі публічного захисту дисертації «Управління інвестиційними проєктами на засадах сталого фінансування» за спеціальністю 073 «Менеджмент».

Дисертацію виконано в Київському національному університеті архітектури і будівництва, м. Київ.

Наукові керівники: **БУШУЄВА Наталія Сергіївна**, доктор технічних наук, професор, професор кафедри управління проєктами та **БОЙКО Євгенія Григорівна**, кандидат технічних наук, доцент кафедри управління проєктами Київського національного університету будівництва і архітектури.

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису (наводиться аналіз дисертації щодо дотримання вимог пункту 6 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету

Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44 (зі змінами)).

Здобувачка має 11 друкованих наукових працях, з них: 5 – у фахових збірниках наукових праць України, 1 – у міжнародному журналі, індексованому в базі даних Scopus, 5 – тез у збірниках матеріалів наукових міжнародних конференцій.

Публікації у фахових міжнародних виданнях

1. Yevheniia Boiko, Yuliia Diachenko, Tetiana Shandra, and Valerii Yakovenko, Formation of project portfolios in IT companies. Proceedings of the 5th International Workshop IT Project Management (ITPM 2024). Bratislava, Slovakia, May 22, 2024. 264-277. <https://ceur-ws.org/Vol-3709/paper21.pdf> (Scopus).

2. Бойко Є. Г., Дяченко Ю. В. Алгоритм функціонально-вартісного аналізу в управлінні витратами закладу освіти на засадах ощадливості. Управління розвитком складних систем. Київ, 2022. No 51. С. 101 – 106, <https://doi.org/10.32347/2412-9933.2022.51.101-106>

3. Бойко Є. Г., Дяченко Ю. В. Інноваційний менеджмент – сучасне антикризове управління. Управління розвитком складних систем. Київ, 2022. No 52. С. 5–11. <https://doi.org/10.32347/2412-9933.2022.52.5-11>

4. Boiko, Y., Diachenko, Y., & Zhelizniak, O., (2025). Sustainable finance of urban development projects in Ukraine. Management of Development of Complex Systems, 61, 6–16, [dx.doi.org\10.32347/2412-9933.2025.61.6-16](https://doi.org/10.32347/2412-9933.2025.61.6-16).

5. Бойко , Є. ., Дяченко , Ю. ., & Яковенко , В. (2025). Стратегічне управління сталим розвитком підприємства. Управління розвитком складних систем, (63), 54–61. <https://doi.org/10.32347/2412-9933.2025.63.54-61>.

6. Boiko, Y., & Diachenko, Y. (2025). Integration of ESG factors into IT project management. Transfer of Innovative Technologies, 8(1). Retrieved from <http://tit.knuba.edu.ua/article/view/334494>.

Публікація матеріалів конференцій

1. Бойко Є.Г., Дяченко Ю.В. Формування ефективного портфелю проєктів відновлення України після завершення війни. XIX Міжнародна конференція «Управління проєктами у розвитку суспільства» Тема: «Управління проєктами в очікуванні глобальної кризи» м. Київ, 20 травня 2022 року. С. 41-47. https://er.chdtu.edu.ua/bitstream/ChSTU/4630/1/%D0%A2%D0%B5%D0%B7%D0%B82022_%D0%9A%D0%9D%D0%A3%D0%91%D0%90.pdf#page=41

2. Бойко Є.Г., Дяченко Ю.В. Управління фінансовою ефективністю проєкту // XX Міжнародна конференція «Управління проєктами розвитку суспільства». м. Київ, 12 травня 2023 року. С. 56. <https://er.chdtu.edu.ua/bitstream/ChSTU/4632/1/%D0%A2%D0%B5%D0%B7%D0%B8%20%D0%9A%D0%B8%D1%96%CC%88%D0%B2-2023.pdf>

3. Бойко Є.Г., Дяченко Ю.В. Інноваційний менеджмент - сучасне антикризове управління. IV Міжнародна науково-практична конференція «SCIENTIFIC PROGRESS: INNOVATIONS, ACHIEVEMENTS AND PROSPECTS» 9-11.01.2023. Мюнхен, Німеччина. С. 155-159. (ISSN). <https://sci-conf.com.ua/wp-content/uploads/2023/01/SCIENTIFIC-PROGRESS-INNOVATIONS-ACHIEVEMENTS-AND-PROSPECTS-9-11.01.23.pdf>

4. Бойко Є. Г., Запривода А. А., Дяченко Ю. В. Використання нейронних мереж та когнітивних технологій у закладах вищої освіти // The 9 th International scientific and practical conference “European scientific congress”(October 2-4, 2023) Barca Academy Publishing, Madrid, Spain. 2023. 370 p., 143, 2023 URL: <https://sci-conf.com.ua/wp-content/uploads/2023/10/EUROPEAN-SCIENTIFIC-CONGRESS-2-4.10.23.pdf>

5. Бойко Є. Г., Дяченко Ю. В. Стале фінансування проєктів післявоєнного відновлення. XXI Міжнародна науково-практична конференція "Управління проєктами розвитку суспільства". м. Київ, 24 травня 2024 року. С 45. https://library.knuba.edu.ua/books/zbirniki/Upravlinnya_proektami_u_rozvitku_susplstva%D0%A5X%D0%86.pdf

У дискусії взяли участь (голова, рецензенти, офіційні опоненти, інші присутні) та висловили зауваження:

Голова разової ради – доктор технічних наук, професор, ВЕРЕНИЧ Олена Володимирівна, завідувач кафедри управління проєктами Київського національного університету будівництва і архітектури задавала запитання, а саме:

1. Згідно з чинними правилами Omnibus I, які набули чинності 18 березня 2026 року, суттєво зменшилася кількість компаній, зобов'язаних подавати ESG-звітність. За оцінками, це виключило з-під дії директиви приблизно 85-90% компаній, які підпадали під неї раніше. Чи можна сказати, що тема цілей сталого розвитку і ESG вже не така актуальна?

2. Запропонована Вами організаційна матрична структура передбачає подвійне підпорядкування (функціональне та проєктне). Чи не створює це конфліктів повноважень, особливо в умовах обмежених ресурсів? Як ці конфлікти вирішуються, і яку роль у цьому процесі відіграє проєктний офіс?

Рецензент – кандидат технічних наук, доцент ВОЙТЕНКО Олександр Степанович, доцент кафедри управління проєктами Київського національного університету будівництва і архітектури надав позитивну рецензію із зауваженням:

1. У дисертаційній роботі окремі речення є надто довгими та ускладнюють сприйняття матеріалу. Особливо це стосується теоретичних розділів, де аналізуються підходи до визначення ESG-факторів та концепція BANI. Рекомендується розбити їх на коротші, щоб забезпечити кращу структурованість тексту та полегшити розуміння ключових положень.

2. Спостерігається надлишкове використання сполучників та вставних слів («також», «у тому числі», «зокрема», «крім того»), що створює відчуття надмірної деталізації без додаткової інформаційної цінності. Рекомендується відредагувати текст у напрямку більшої лаконічності, особливо в частині опису методологічних підходів та інструментарію.

3. У запропонованій гібридній моделі управління інвестиційними проєктами недостатньо уваги приділено аналізу можливих ризиків, пов'язаних із застосуванням цифрових інструментів для моніторингу ESG-показників.

Зокрема, не розкрито питання щодо кібератак, втрати даних або проблем із доступом до цифрових сервісів (наприклад, платформи Cascade) в умовах воєнного стану.

4. Вплив запропонованої моделі на довгострокову ефективність управління інвестиційними проєктами, зокрема на показники стійкості бізнесу до BANI-викликів, потребує більш детального обґрунтування. Бажано було б навести додаткові сценарії прогнозування поведінки ключових індикаторів у часовій динаміці.

5. Деякі математичні вирази, зокрема формули для нормалізації показників та розрахунку інтегрального BANI-індексу, потребують додаткових пояснень або прикладів їх застосування в реальних умовах. Рекомендується додати більше ілюстративних прикладів практичного застосування розроблених моделей та методів на основі реальних даних підприємств.

Також, під час захисту були задані додаткові питання:

1. Ваша модель передбачає формалізацію значної кількості показників (фінансових, ESG, BANI) та їх нормалізацію в єдиній скоринговій системі. Чи можна цю модель реалізувати в існуючих інформаційних системах підприємства (наприклад, у вигляді надбудови до ERP або проєктного ПО), чи вона вимагає створення окремого програмного продукту?

2. Шановна здобувачко, будь-яка наукова модель має свої обмеження. Назвіть, будь ласка, головні недоліки та обмеження Вашої гібридної моделі управління інвестиційними проєктами. Що, на Вашу думку, потребує подальшого вдосконалення?

Рецензент – доктор філософії, доцент ЗАПРИВОДА Аліна Анатоліївна, доцент кафедри управління проєктами Київського національного університету будівництва і архітектури надала позитивну рецензію із зауваженням:

1. У роботі значна увага приділяється інтеграції ESG-критеріїв у процес управління інвестиційними проєктами. Водночас доцільним було б більш детально розкрити механізми визначення вагових коефіцієнтів ESG-факторів для різних галузей та типів підприємств.

2. Запропонована карта суттєвості ESG-факторів є вагомим практичним інструментом. Разом із тим перспективним напрямом подальших досліджень могло б бути розроблення динамічної карти суттєвості, яка автоматично враховувала б зміну пріоритетів стейкхолдерів та зовнішнього середовища.

3. Інтеграція BANI-концепції у процес оцінювання інвестиційних проєктів є актуальним та цікавим рішенням. Водночас було б доцільно ширше дослідити чутливість кінцевого рейтингу проєктів до зміни окремих складових BANI-індексу.

4. Практична апробація запропонованого інструментарію здійснена на прикладі ТОВ «Контракт 61». Подальший розвиток дослідження доцільно пов'язати з перевіркою запропонованої моделі на підприємствах різних галузей та різного масштабу.

5. Окремі положення роботи мають значний потенціал практичного застосування в управлінні проєктами відновлення України. Було б корисним у

подальших дослідженнях більш детально адаптувати запропонований інструментарій до специфіки державних та муніципальних інвестиційних проєктів.

Також, під час захисту були задані додаткові питання:

1. У своїй роботі Ви пропонуєте гібридну модель управління інвестиційними проєктами, яка поєднує ESG-інтеграцію та BANI-фактори. Як Ви визначаєте місце Вашої моделі серед існуючих методологій управління проєктами? Чи є Ваша модель універсальною для різних типів проєктів?

2. Чи використовували Ви штучний інтелект при впровадженні Вашої моделі на підприємстві? І які, на Вашу думку, є головні перспективи та ризики використання ШІ для подальшого розвитку запропонованого підходу?

Офіційний опонент – доктор технічних наук, професор СУХОНОС Марія, проректор з наукової роботи Харківського національного університету міського господарства імені О.М. Бекетова, член-кореспондент НАН України, Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки надала позитивний відгук із зауваженнями:

1. У першому розділі дисертації достатньо ґрунтовно висвітлено еволюцію концепції сталого фінансування та ESG-підходів, однак доцільним було б приділити більше уваги порівняльному аналізу міжнародних методик оцінювання сталості інвестиційних проєктів (GRI, SASB і т. д.), що дозволило б ще повніше обґрунтувати вибір методологічної основи дослідження.

2. Незважаючи на достатньо ґрунтовний аналіз концепції BANI (с. 98-103), у роботі вона розглядається переважно як теоретична основа врахування невизначеності. Більш детальне обґрунтування відмінностей між категоріями «ризик», «невизначеність» та «BANI-характеристики» дозволило б посилити методологічну цілісність дослідження.

3. Математична модель розрахунку BANI-індексу використовує евклідову норму в чотиривимірному просторі факторів ризику. Не применшуючи наукової новизни такого підходу, варто зауважити, що він передбачає рівнозначність впливу крихкості, тривожності, нелінійності та незрозумілості на підсумковий результат. Дискусійним є питання, чи не можуть певні складові BANI (наприклад, нелінійність) мати домінуючий ваговий коефіцієнт для специфічних галузей.

4. Здобувачка аргументовано обґрунтовує доцільність застосування інклюзивного скринінгу як інструменту відбору інвестиційних проєктів, що передбачає допуск до подальшого оцінювання лише тих ініціатив, які відповідають визначеним критеріям сталого фінансування. Водночас дискусійним залишається питання щодо можливості застосування такого підходу до проєктів із високим економічним потенціалом, які мають незначні відхилення від окремих екологічних або соціальних критеріїв. У цьому контексті доцільним було б більш детально розглянути можливість використання механізмів умовної відповідності, компенсаторних заходів або перехідних періодів для таких інвестиційних ініціатив.

5. У тексті дисертації трапляються окремі граматичні та стилістичні

недоліки, а також неточності в оформленні ілюстративного матеріалу (рисунків та таблиць).

Також, під час захисту були задані додаткові питання:

1. Ваша процесна модель передбачає блок «Активна взаємодія та розвиток» (A5), який включає комунікацію зі стейкхолдерами. Однак на практиці стейкхолдери часто мають суперечливі інтереси (наприклад, інвестори вимагають швидкої окупності, а громади — екологічної безпеки). Як Ваша модель враховує та врегульовує такі конфлікти інтересів? Як відбувається пріоритизація вимог різних груп стейкхолдерів?

2. Для побудови карти суттєвості Ви використовуєте середньозважений коефіцієнт впливу, де ваги фінансового впливу та впливу на стейкхолдерів є рівними (по 0,5). Чим обґрунтовано саме таку рівновагу ваг? Чи не вважаєте Ви, що для різних галузей або типів проєктів співвідношення цих ваг може суттєво відрізнятись?

Офіційний опонент — доктор технічних наук, професор, ГРЕЧАН Алла Павлівна, професор кафедри економіки Національного транспортного університету надала позитивний відгук із зауваженнями:

1. На рисунку 1.4 (с.28) дисертантка представляє «Стале фінансування, як підмножина фінансів». Вважаю некоректність такої ілюстрації з точки зору сучасної теорії sustainable finance. Здобувачка змішує концепції (ESG), цілі (Impact) та результати (Profit) в одну площину, хоча в міжнародній літературі ці поняття чітко розмежовуються: ESG є системою критеріїв оцінювання, прибуток - фінансовим результатом, а вплив (impact) - соціально-екологічним ефектом інвестиційної діяльності.

2. На с. 76 (рис. 2.1) наведено шість складових, які авторка визначає як концептуальні засади інтеграції сталого фінансування, однак їх зміст свідчить, що вони більше відповідають етапам або функціональним елементам процесу управління проєктами, ніж власне концептуальним засадам. У зв'язку з цим доцільно було б чіткіше розмежувати теоретичні принципи інтеграції сталого фінансування та практичні механізми їх реалізації.

3. Певну дискусію викликає авторське трактування співвідношення понять «ESG-фактори», «ESG-критерії» та «ESG-показники» (с.87-88). Зокрема, ESG-критерії визначаються як система стандартизованих показників, тоді як у сучасній міжнародній практиці критерії, як правило, розглядаються як основа для формування системи конкретних показників (метрик). Вважаю, що необхідно чіткіше розмежувати зазначені категорії та відобразити їх ієрархічний взаємозв'язок.

4. Здобувачка обґрунтовує доцільність використання концепції BANI при оцінюванні інвестиційних проєктів та визначає перелік відповідних інструментів (сценарне планування, імітаційне моделювання, аналіз чутливості тощо) (с.102). Разом із тим зазначені методи є загальновідомими інструментами аналізу ризиків і застосовувалися ще до появи концепції BANI. Тому варто було б показати, які саме нові методологічні можливості забезпечує використання BANI порівняно з традиційними підходами до оцінювання невизначеності.

5. В публікаціях апробаційного характеру не зазначено особистий внесок дисертантки. А у дисертаційній роботі відсутні посилання на її наукові праці. Також в додатках не представлено список публікацій, хоча вони зазначені в анотації.

6. По тексту роботи зустрічаються граматичні та стилістичні помилки, а також неточності в оформленні рисунків та таблиць (в т.ч. відсутність джерел їх формування - власна розробка, узагальнення або розвиток існуючих положень).

Також, під час захисту були задані додаткові питання:

1. У своїй роботі Ви зупинилися на поєднанні ESG-інтеграції та інклюзивного скринінгу, хоча існує низка інших практик сталого фінансування (негативний скринінг, тематичне інвестування, впливове інвестування тощо). Чому Ваш вибір припав саме на ці дві стратегії? Чим вони є оптимальними для управління інвестиційними проектами?

2. У мене буде до Вас ще одне запитання. У Вашій скоринговій моделі поряд із фінансовими показниками враховуються ESG-показники та BANI-індекс. Як Ви обґрунтовуєте економічну доцільність включення нефінансових показників, якщо проєкт із високим NPV може отримати нижчу позицію в рейтингу через низькі ESG-оцінки або високий рівень BANI-ризиків? Чи не призводить це до зниження економічної ефективності інвестиційного портфеля в цілому?

Результати відкритого голосування:

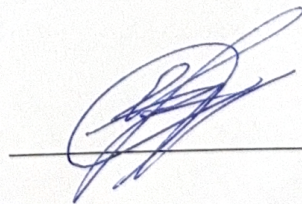
«За» 5 членів ради,

«Проти» - немає.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада присуджує **Дяченко Юлії Володимирівні** ступінь доктора філософії з галузі знань 07 «Управління та адміністрування» за спеціальністю 073 «Менеджмент».

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Голова разової спеціалізованої
вченої ради **PhD 64.073**

Олена ВЕРЕНИЧ

Підпис голови разової спеціалізованої
вченої ради Олени Веренич засвідчую:
Перший проректор, к.пед.н., доцент

Юрій ДУДНИК